

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer, vasárnapon.

Előfizetési ár:

Egy évre 4 frt = 8 korona, félévre 2 frt = 4 korona,
negyedévre 1 frt = 2 korona.
Egyes szám ára 10 kr. = 20 filler.

Felolvasó szerkesztő:

WITTINGER ANTA L.

Kiadó és Laptulajdonos:

FEIGL GYULA.

Előfizetési pénzek és reclamációk a kiadótulajdonos
hoz, Feigl Gyula nyomdászhoz (városkör 81) intézendők
Nyilvter sora 40 flr — Hirdetések nagyság szerint.

A birvágyról.

Tekintsünk csak szét egy kis objectivitással társadalmi életünk felett, okvetlen azon örvendés tapasztalatra fogunk jönni, hogy korunk a tudomány és művészet terén bámulatos eredményt tud felmutatni.

A speculativ ész, a kitartó szorgalom, az erő, a kitartó elme megérett gyümölcse immáron már az eredmények láttára azon nyilatkozatra késztetik az objectiv szemlélőt, hogy talán már nincs is lehetetlenség a földön, a melyet az emberi elme le nem küzdhet, vagy nincs is olyan dolog, a melyet az ész csodaszzerű alkotó kezével meg nem valósíthat. És ez csaknem így is van.

Mert hiszen a találékony ész, a fürkésző elme, a nyugodni nem tudó erőnek produktumai nemcsak hogy bámulatra ragadják a csendes szemlélőt, hogy azok emellett még megteremtőinek, megalkotóinak egyuttal halhatatlanságot is szereznek.

Már most ezen óriási alkotások szemléleténél önkénytelenül jön ajkunkra az a kérdés, hogy vajjon a haladás ezen gigászi stadiumában, a pazar alkotások ezen bámulatos aerájában boldog-e a társadalmunk?

Önkénytelenül gondolunk e kérdés felvetésénél társadalmunkban az újabb felszínre jutott beteges jelenségre — a szocializmusra, mely mögött tudvalevőleg a kommün anarchia is fenyeget — és fájdalmasan kell constatálnunk azt, hogy ezen jelenség, illetve mozgalom társadalmi életünk szívében az egy gyilkos betegségeként lappang, mely a társadalmi épületünk föntartó oszlopain szűkült rágódik.

Nem boldog tehát a magyar!

S honnét van az? Részben a neveléstől is, a mint majd alább is fogjuk látni, mert sokan a munka nélküli könnyű megélhetést tűzik ki élet-

céllul minden nemesebb ingerencia nélkül és e mellett azok igen kevés fogalommal bírnak az erkölcsös birvágyról.

Ugy van! a birvágy helytelen, okszerűtlen vagy egyáltalán semminemű kiképzésétől függ azon szembeötlő dekadentia, a mely most a szociál, kommün, anarchia képében lép eleibénk és a mely a jelenlegi társadalmunk mostani existenciáját veszélyezteti és fenyegeti. Innét véljük származtatni azon veszélyes conventionalismust, mely az élet föntartását, a vagyon szerzést csak a kapzsiságban, csalásban, a mások vagyonára való nemtelen speculálásban látja minden nemesebb ingerencia, szeretet, tisztelet és becsület nélkül.

Pedig nyilvánvaló dolog az, hogyha mi életéről kívánunk szólni, lehetetlen azt anélkül eszközölni, hogy egyszermind — vele egyidőben — a vagyonra is ne gondoljunk. Most immáron már ez uralg mindenütt és mindenben. A vagyonszerzésnek a rabja a kunyhó lakójától kezdve fel a palota lakójáig mindenki, csakhogy az emberiség egyik része, sokszor tiltott uton, lázas igyekezettel, rogyásig fáradsón hívéen az arany borjuhoz jutni; míg ellenben a harmadik része az emberiségnek meg csupán csak éppen összedugott kezekkel, külföldről importált frázisok üres szövegei mellett a nyers erő undok ökösapásaival speculál arra, mint teszik ezt éppen a szocial kommunisták.

A vagyonszerzésnek megvan ugyan a maga létjogosultsága, csakhogy a helyes birvágy érzése mellett. Mert hiszen az emberi lélek már természeti tulajdonságánál fogva is kívánja a kellemes helyzetet, ez készíti is az embert, hogy azt megteremtse, vágyakoz is arra, hogy bírjon mindazon életfeltételekkel, melyek az élet boldogságát előidézik és számára föntartják, csakhogy maga a vágy kell, hogy erkölcsös alapon nyugodjék és a törekvésnek kell, hogy az erkölcsösség szabályaiból

induljon ki. Tagadhatatlan tehát, hogy a vagyon szerzés létoka magában az emberi lélekben fekszik. Vágyni tehát mindazon életfeltételek után, melyek az élet boldogságát hivatják előmozdítani szép és nemes, ha az az erkölcsi fogalmakkal megegyez, sőt annak fejlesztése nevelészet szempontból kívánatos is, ha az még egyáltalán az emberi kebelben nem is léteznék, vagy csak éppen szunyadó állapotban volna. A vagyonszerzésre indítja az embert a benne létező vagy esetleg fölkeltendő birvágy. Ezen tehetségnek erkölcsi kiképzésétől, illetőleg helyes irányban való fejlesztésétől függ társadalmunk egyik boldogsága, a birvágynak helyes érzéke szünteti meg, részben a szocialisztikus mozgalmok bizonyos irányban való elfajulását, ez tereli az embert a becsületes és helyes vagyon szerzés útjára, ez volna hivatva megőlni a társadalmunk oszlopain rágódó szű förgőt, a mely most még oly akadálytalanul folytatja és végezi mérgező munkáját.

Ebből folyólag bátran kimondhatjuk, hogy iskoláinknak manap elsőrendű kötelességei közé tartozik a birvágynak helyes képe, amely munka elől egy tanfőnek sem volna szabad elzárkóznia.

Mert vajmi szomorú helyzetük lesz azon ifjaknak, kik az életbe kilépve iskoláinkból — tekintve — a szocialkommün — anarchisztikus áramlatra — az itt való neveltetésük és tanztatásuk alkalmával a helyes, erkölcsös birvágyról semmit, vagy csak édes keveset hallottak, mily könnyen eshetnek ezek áldozatul a nagyhangú esábigéreteknél, és mily gyakran fognak összeütközésbe jutni az élet és megélhetés nem kicsinylendő kérdésével, ha azoknak nem lesz helyes fogalmuk az erkölcsös birvágyról és a mi még a legszomorítóbb a dologban, ez az: hogy a tudatlanságukból kifolyó következmények keservét nemcsak ők, hanem velük egyidejűleg édes hazánk is megérezni.

TÁRCZA.

Önzés.

A „KÖSZEG ÉS VIDÉKE” eredeti tárczája.
Irta: Maurice Montégut.

I.

Valtragne Kázmér már az iskolában is jelentéktelen apró emberke volt, aki nagyon meg volt elégedve önmagával, és csakis magának élt; — ami nem vonatkozott ő reá, azt nem tekintette létezőnek. Pajtásokat is csak olyanokat választott, akik vagy élvezetet szereztek neki, vagy pedig kilitás volt arra, hogy egyszerűvalamikor hasznára lehetnek; mert Valtragne Kázmér előre látó, a jövőbe tekintő ember volt, és cselekedeteit is e szerint ir nyitotta. Komoly beszéd közben kedvenc szavajárása volt neki: „Majd ha már meghaltak a szülőim . . .” Akkor majd így meg úgy meg amugy fog élni. Vágyai azonban nagyon laposak voltak. Jó meleg szobi, kényelmes hintó, vastag szivarok, amelyeket azonban mind ő maga fog elszívni, jó ebéd-kevesorák és jó meleg promes bunda, amibe az ő becses „gén”-jét telen beleburkolja; mindfő csak maga akart élvezni és arról meg csak nem is álmodott, hogy másvalakivel is megoszsa az örömet.

Szerencsére nagyon kevés fiatalember van ilyen fából faragva. Valtragne Kázmér is valószínűleg csak azért volt ilyen halog, mert szülői már nagyon öregek voltak, amikor ő megszületett. A gyermek öregek, fagyos lelket hozott magával a világra.

Husz éves korában már nem hitt semmiiben, nem nevetett soha, nem volt egyetlen barátja, meg kevésbé szeretője, mindfő okosan gondolkodott és nem is volt

ittas soha. Otthon mindennel el volt látva bőszegesen, penze is volt. Megelégedetten éldegelt tehát és ha nehéha valami nagyon költséges kívánsága volt, hát egyszerűen elhalasztotta későbbre. „Majd ha már meghaltak a szülőim . . .”

Két év alatt elvesztette apját, anyját. Meggyászolta őket illő módon, azután a még mindig változatlan izlésének megfelelőleg véglegesen berendezkedett.

Szerettetni akart. Ezt az ígét csakis szenvedő alakjában ismerte. Házát régi álmai szerint berendezvén, keresni kezdte az asszonyt, aki majd imádja őt.

Azt akarta, hogy csinos legyen az a bizonyos asszony, de szegény is legyen, úgy, hogy mindenét neki köszönje. A hálájára számított.

II.

Azok a női lények, akikkel érintkezett, szegények voltak ugyan mind, mint a templom egere, de nem is volt más ezéljük, mint hogy kiszivattyúzzák a penzét és megkoppaszszák alaposan. Amikor pedig belátták, hogy nem boldogulnak vele, szépen odább állottak.

Rosszul kezdődött a dolog. Valtragne Kázmér kezdett lemondani a tervéről, de a véletlen egyszer csak összehozta egy fiatal asszonnyal. A fiatal nő meg mindfő csinos volt, de nagyon sápadt, nagyon szomorú. Mindenbe beleegyezett, amit Valtragne csak akart, fiatalista egykedvűséggel adta meg magát a sorsnak. Joannának hívták az asszonyt, és maga mondta, hogy sokat, nagyon sokat szenvedett azelőtt és most már mindegy neki, akármű lesz vele. Szóld, hallgatag, alázatos nő volt, inkább szolgáló, mint urnó. Ha nehéha alattomban sírdogált, Kázmér sohasem akarta észrevenni, hogy voros a szeme, hanem mindfő örült neki, hogy milyen jó egészségekben van. Kázmér éppen ilyen odaadó, néma, hű és igénytelen nőt akart.

Idők multán egyszerre csak még szomorúbb lett az asszony és oly keservesen sírdogált, hogy nem lehetett többé észre nem venni. Kázmér kedvetlenül kérdezte tőle, hogy mi a baja. A fiatal asszony zokogva vallotta be, hogy anyai örömeinek nevélebe.

Erre a hírre vegyes érzelmek lepték meg Valtragnet. Az első benyomás alatt éktelen dühre fakadt; elgondolta, hogy imé már most vége a nyugalomnak, vége a megszokott csöndes kerekvágásnak. Azután hízelt neki a gondolat, hogy apa lesz. Ez az érzés mindfő kellemesen csiklandozza a férfit. Mosolyogva mondá tehát:

— Nos! hát aztán! majd csak fölneveljük a kicsikét.

— Csakhogy én férjes asszony vagyok!!

— Micsoda??

Ez még nagyobb ujság volt. Valtragne most hallott róla először. Ennek az asszonynak férje is van. Összezavarodik már itt minden, egyik baj nyomába lép a másiknak; hazaságtörés, aztan ez a gyermek . . . ön egék, mi lesz ebből! Istén veled, nyugalom!! . . .

— Mondd el a dolgot, gyorsan, mondá Kázmér nyers hangon.

Az asszony elmondta az egész siralmas történetet. Sebteben ment férjhez egy emberhez, egy csinos fiúhoz. Ez a csinos fiú azonban teközlő, kiélt lump volt, aki nek sok pénz kellett. Az lett a dolog vége, hogy kirabolta egy kereskedő penztárát, és azután külföldre szökött, feleségét pedig ott hagyta . . . Ennyi az egész.

Kázmér fölélegzett. A férj nem jöhet vissza egyhamar; elő lehet készülni a jövőtelére. Most már különben is megtörtént a baj, legjobban ha az ember megadja magát a sorsának.

Igy már most belátva a birvagy helyes kiképzésének szükségességét, nézzük már most röviden, hogy mi módon bírjuk azt növendékeinkben felkelteni?

Első teendők legyen magának a birvagy fogalmának kellő megértése, azon legyünk tehát, hogy tanítványainkat felvilágosítsuk arról, hogy vágnak teljesülésével a munka erejét, takarékoság, mértékletesség mellett bírhat az ember csak magának és örökének anyagi jólétet szerezni, melyel azután a felebaráti szeretet kötelmei szerint másoknak is használhat.

A birvagnak helyes irányban való vezetésére az első lépést azzal tesszük meg, ha a gyermekkel a maga és mások tulajdonairól helyes fogalmat szereztetünk. Közönnyel sohase nézzük azt, mikor a gyermek a más tulajdonát elsajátítani iparkodik, legyen az bár potom értékű is, de viszont nekünk is kötelességünk az ő jószágát tiszteletben tartani, és abban őt háborgatni senki által se engedjük.

A talált jószág sohase illesse a találót, mert éppen az ily esetekből szoktak keletkezni azon torde fogalmak, a melyek a más tulajdonára ezélnak és ismét erednek, azok a szántsándékos „találási“ esetek, a melyeknek rendszeren csakis lopás a neve. Az ártatlan eltulajdonítást is komolyan kell vennünk, mert a megszokás által ez is komoly számba megy.

A második lépést ezélnk kivételében a takarékoság erényének megkedveltetésével tesszük meg, a melyet megszokni úgy is a gyermeknek már az iskolában kell. A takarékoság — mondja egy író — oly fontos erény, amelyből minden jó származhat. Példákkal be kell láttatni a gyermekkel, hogy vagyon szükség, különösen a munkaképtelenség idejében, az aggkorban. És ezért aki takarékos a napi keresményével, az tökét gyűjthet és gazdag ember lehet, ki sohase fog másokra szorulni és még kevésbbé fog áhatozni és spekulálni a mások vagyonára.

„Kaparj kurta, neked is lesz“ — mondja a példaszó, azaz: dolgozzál, ha valamire jutni akarsz. Igen, de erre is nevelni kell az ifjúságot, nevelni, oktatni, hogy benne az erkölcsös birvagy a kellő arányban kifejlődjék. Ugy van. A nevelés és tanítás által azon legyünk, hogy a takarékoság szelleme hassa át a gyermek egész lényét, hogy minden ténykedésében ez legyen tetteinek rugója, takarékos legyen a pénzével, idejével, egészségével, szóval minden vagyonával.

A harmadik lépést a birvagy kiképzés végett, a közhasznú ismeretek taníttatása által tesszük meg, illetőleg eszközöljük. Mert tagadhatatlan az, hogy a közhasznú ismeretek nagy befolyással vannak a birvagy fejlesztésére; azért, mert a gyermek ezáltal a munkához szoktatatik és mivel ezáltal közvetve a takarékosághoz is vezetetik.

Es e mellett tanítsuk meg őket arra, hogy miként kell a pénzükkel, vagyonukkal bánniok. A postatakarék- és ehhez hasonló más és ilyféle intézményekkel meg kell őket ismertetni, megkedveltetni, mert elvitázhatatlanul áll az, hogy azon intézmények nagy mértékben vannak hivatva a takarékoság fejlesztésére.

Akarjuk hát népünket és vele édes hazánkat a szociálkommünisztikus veszélyes örvényétől megvédeni?

Megtehetjük ezt részben azért is, ha fej-

lesztjük, képezzük gyermekeink birvagyát az erkölcsösség alapelvein, — továbbá oktassuk őket a hasznos és gyönyörkötető ügyességekre, a gazdaság-, kertészet-, házi-ipar-, noi kézimunka-, foltzás-, varrás-, szabás-, selyem és méhtenyésztésre. Stb.

Jung Ferencz.

HIREK.

— **Eldőleptetés.** Az igazságügyi miniszter kir. járásbírói-ságunk egyik derék albiráját, *Terplán Kornelt* a 9. fizetési osztály második fokozatába leptette elő.

— **Új választás.** Az iparos rajztanfó választását megsemmisítő miniszteri határozat a legközelebb tartandó rendes képviselő-testületi közgyűlésen kerül tárgyalás alá, illetőleg akkor fognak az új választás iránt intézkedni.

— **Takarekpenztári közgyűlés.** A közszeg takarekpenztár má d. e. 10 órákor tartja rendes évi közgyűlést a következő tárgysorozattal: 1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1897. évi üzletkimutatás és mérleg előte-jestése, a tiszta nyeresemény felosztása és a fölmentés megadása felett való határozat. 2. Heti igazgatósági tagnak 3 evre, 1 igazgatósági tagnak két evre és két igazgatósági tagnak 1 evre való választása.

— **Kinevezés.** A hír, melyet múlt számunkban a rendőrkapitányi állás betöltésére vonatkozólag a *Vasvármegye* nyomán közöltünk, valónak bizonyult. E hó 15-en érkezett a városból a megye főispánjának leirata, melylyel a hír, hogy *Közszeg József* nevezett ki a város rendőrkapitányává, megerősítést nyert.

— **Tisztelges a megye fő- és alispánjánál.** Arra a hírre, hogy a megye főispánja *Közszeg József* helybeli könyvkereskedőt nevezi ki *Közszeg város* rendőrkapitányává, a kinevezett személyes barátai és jóakarói aoban állapodtak meg, hogy a főispánnak a kinevezést meg kell köszönni. Vasárnap, bár a kinevezés még nem érkezett a városból, *Steierlein Gábor* vezetése alatt a következők keltek útra: *Czike Ferencz*, *Freyberger Sándor*, *Hercz Ödön*, *Horvath György*, *Kirchknopf Mihály*, *Közszeg József*, *Kulin Lajos*, *Laudenmayer Frigyes*, *Martinyovits Mátyas*, *Mohr Vilmos*, *Pados Gábor*, *Schroitz Mihály*, *Schreiner János*, *Stúr Lajos dr.*, *Szovjak Hugo* *Közszegről*, *Tangl Ferencz* *Közszegfalváról*. A társaság előbb Szombat helyen a megye alispánjánál tisztelgett, majd *Kis-Unyomra* ment s ott a főispán előtt fejezte ki köszönetét a kinevezésért.

— **Rendkívüli városi közgyűlés.** *Közszeg város* képviselő-testületét holnapra, folyó évi február hó 21-re rendkívüli közgyűlésre hítták össze. A gyűlés tárgysorozatába fel van véve:

Vasvármegye főispánja Ö. méltóságának 83/898. sz. leiratával *Közszeg szab. kir. város* rendőrkapitányává kinevezett *Közszeg József* helybeli lakos hivatali eskütetele s ezen állásba való beiktatása. — Együttal intézkedés a közszegbírói állás betöltése iránt.

Főispán leirat a közszegfalvi temetőhöz szükséges terület megvetele iránti kormányhatósági intézkedésre nézve.

Törvényhatósági bizottsági határozat *Markovits József* városi képviselő által a t. é. január 13-án tartott városi közgyűlés összes határozatai megsemmisítése iránt benyújtott felelőzése tárgyában.

— **Kinevezés.** Vasvármegye főispánja *Lauringer Lóránt* ügyvédjelöltet, fiatal földmívelő megyei közigazgatási gyakorlóká nevezte ki.

— **Önképzőkör hangversenye.** A sz. Domonkosrendű nővérek közszegi r. k. tanítónőképző-intézetében alakult „*Arpadhazi boldog Margitról*“ elnevezett önképzőkör f. hó 15-en tartotta hangversenyt a következő műsorral:

- 1.) *L'Italiana in Algeri*, Urchtól 4 kézre; előadják *Horváth Vilma* és *Hermína*.
- 2.) *A nővér*, Inczédtől; szavalja *Buthó Szerena*.
- 3.) *L'opera Martha*, Ascheritől; előadják *Hutter Mariska*.
- 4.) *A vadróza*, Poldmitől; éneklé a kar, zongorán kíséri *Kreész A.*, harmoniumon *Nagy P.* és hegedun *Schreiner H.* és *Kováts J.*

arra, hogy majd egyszer . . . később, a kicsike is azt mondhatná, hogy: „Majd na meghaltak a szülőim . . .“

Egy napon a dolgozó szobájában egy könyvet olvasott *Kázmer*, amely a családí tüzhely belő gyönyöreit dicsergette. *Kázmer* minden oldalán helyeslőleg bólintott a fejével, és egészen elért a szíve becsületos, erényes erzelmeikkel. Egyszerre csak egy iszonyatos, szívet tépő kiáltás hangzott a szomszéd szobában. *Kázmer* odarohant. Anya és gyermeke egészen meg voltak meredve a remülettől. Egy ismeretlen, rosszat és szegényesen öltözött férfi állott előttük, szeméből gonosz undulat vilámlott elő.

Jeanne csak ennyit tudott hebegni: Ő az! Ő az! *Kázmer* megértette a helyzetet. Ez az ember volt az asszony ferje; azt hittek, hogy nem ter vissza soha többre, de ő ma itt van mégis.

Az ember gúnyosan vigyorgott, és a szemé közé nézett *Valtragne*-nak.

— Igenis, én vagyok. Harom évig utazgattam, hat évig tömlöczben ültem. Elhottam a feleségemert és a gyermekemert — mert nekem gyermekem is van, igenis. A házasságban nincsenek törvenytelen gyermekek, tudom én a törvenyt, jól tudom, igenis . . . Ha ön botrányt akar, azt csinálhatunk, meg pedig nagyot. Ha pedig nem akar zajt csinálni, akkor for—dulj, mars! elviszem ezt az egész mindenséget . . . Meri én imádom a családomat, igenis!

— Távozzék ön! mennyit fizessek?

5.) *Magyar népdal*; éneklé *Bartos Szidi*, zongorán kíséri *Herczeg Mariska*.

6.) *A dsiddok*, Weinbergertől 4 kézre; előadják *Nagy St.* és *Knaute K.*

7.) *Un rat dans un panier*, Duo Pournytól; előadják *Regele Margit*, *Strauszky Lujza* és *Herczeg Mariska*.

8.) *Magyar táncok*, Chovantól 4 kézre; előadják *Nagy Paula* és *Herczeg Mariska*.

9.) *Das Frühlingskind*. Daljáték *Moissner-Grossetól*; zongorán kíséri *Franz Vilma* és harmoniumon *Nagy Paula*.

Szereplők: *Költő*: *Károly Jolán*. *Evszakok*: *Tavas*: *Kreész A.*, *nyár*: *Szeibert J.*, *ősz*: *Hába M.* és *tél*: *Horváth Hermína*.

Festékek: *Dreiszigler G.*, *Varga L.*, *Ujváry G.* és *Purdy A.*

Harkályok: *Berenyi Kamilla* és *Nioszner H.*

Virágok: *Hévirág*: *Hoffer M.* és *Fekete G.* — *Ibolya*: *Bartos Sz.* — *kankalin*: *Szabó H.* — *kamélia*: *Habasz Gizella* — *labdarózsa*: *Ruszak Regina* — *rózsa*: *Horváth Vilma* — *pipacs*: *Hutter Mariska* — *szegfű*: *Knaute K.* — *margaréta*: *Nagy St.* — *napraforgó*: *Strauszky Lydia* — *ősi rózsa*: *Garsik J.* — *borostyán*: *Horváth Anna* és *Nemeth A.* — *Angyal*: *Regele Margit*.

A negyszamu, előkelő hallgatóság, mely a természetutósság megtöltötte, élvezettel gyönyörködött az összes szereplők kitünő játékán. Igen szépen szavaltá *Buthó Sz.* Inczedy megható költemenyt; gyönyörűen éneklé *Bartos Sedi*. Örösi derűtséget és kegyelést kellett a 7) pont: *Regele Margit*, igen jó urnő, *Strauszky Lujza* torát metszett modern szabócsany volt. A zongorán *Herczeg Mariska*unk adja a pillant. Remek látványt nyújtott a 9) pont szereplőnek festői csoportja szébbnél-szebb virágok, kedvesebbnél-kevesebb madarak s a kis anyai: *Regele*. A két óráig tartó élvezetért őszinte elismeréssel és köszönettel adozunk úgy a fáradkozó nővéreknek, mint az összes szereplőknek.

— **Hangverseny.** A Domonkosrendű nővérek vezetése alatt allo r. k. polgári leányiskola növendékei folyó évi márczius hó 16-án az intézet egyik termében kiválóan sikerült hangversenyt adtak. A növendék-leánykák közül többen, nevezetesen *Paller F.*, *Küner J.*, *Glossz J.*, *Súr E.*, *de Adda Flora*, *Ecker A.* és *Waisbecker P.* jó gyakorlottsággal különféle darabokat játszottak zongorán; mások, mint *Fekete Erika*, *Ecker Anna* és *Straudt Mariana* szépen szavaltak. Meglepőes számba ment *A hónapok versengése* című, szavlatokkal összerakott daljáték, melyben az egyes hónapokat gyönyörű kosztumokba öltözött leánykák hozták színpa. A darabot *Köhler Irma* vezette be mint angyal s azután jötték sorra a hónapok jelentős mondásokkal és szép énekekkel; így *január* (*de Adda Flora*), *február* (*Bó Mariska*), *márczius* (*Glossz Irma*), *április* (*Gruber Stefi*), *május* (*Szabó Irén*), *június* (*Stúr Elza*), *július* (*Graber Anna*), *augusztus* (*Waisbecker Paula*), *szeptember* (*Reiter Anna*), *október* (*Paller Paula*), *november* (*Hüberth Janka*) és végre *december* (*Osztritzky Irma*). A szép szamu közönség elragadtatással nezte a kedves jeleneteket s előadás után nagy huzával adózott a jó nővéreknek íradtságukért.

— **Vasut közigazgatási bejárása.** A kereskedelmi miniszter *dr. Lenk Kalman*, *dr. Drexlér József* és edoktársainak, mint a sopron-közszegi helyierdekű vasut elomunkalati engedélyeseinek kéresemre a vasut közigazgatási bejárást *dr. Halász László* miniszteri segédtitkar vezetése alatt elrendelte és annak idejéül f. é. márczius hó 14. nappan d. e. 9 óráját, helyéül pedig *Sopron város*nak üléstermet tűzto ki. A sorrendből a következő adato érdekelhetik meg olvasóinkat: *Sz.-Marton*, *Sopron-Ujlak* és *Csáva* községekkel f. évi márczius hó 16-án; *Felső-Pulya*, *Közép-Pulya*, *Alsó-Pulya* és *Alsó-László* községekkel f. é. márczius 17-en; *Felső-László*, *Ketelény-Rőt* és *Rendek* községekkel f. é. márczius hó 18-án *Közszeg város* üléstermében tárgyalnak.

— **Társas estély.** A helybeli alrealskola kaszinó helyiségeiben e hó 15-en rendkívül fenyos eredményű társas-estély rendeztek. Zongora és énekdarabokat adtak elő, azonkívül szín és humorisztikus énekdarabokat. Előadás után vacsora volt, mely után a fiatalok táncra kerekedtek.

— **Kis katonák farsangja.** A katonai alrealskola 4. osztályu növendékei e hó 22-en az intézeti torna-

— Óh! semmit, semmit! Én gyűlööm ont, azt hiszem, hogy ez természetes is. Én törvénybe idezhetem ont, de meglebe, hogy elvesztem a párt; engem már nagyon is ismernek. Én egész egyszerűen csak azt viszem el, ami az enyem, az en tulajdonom. Ehhez jogom van; — mit szől ön hozza, uracsokom?

Valtragne minden eszközt megpróbált, egy vagyont kímált az embernek.

— Nem, nem.

— De ez a gyermek? mit fogsz csinálni ebből a gyermekből? nyomorult!

— Csak olyan koldus lesz belőle, mint amilyen én vagyok. Ez a gyermek gyűlölni fogja azt olyan gazdag embert, mint amilyen te vagy. Én loptam, ez a gyermek gyilkolni fog, igenis! Te elvetted a feleségemet, én elveszem a gyermekedet — mert ő az enyem — a törvény nagyon jól van megismerve, igenis. Te gazdag vagy, te telhetetlen vasszas vagy — kívánom, hogy fulj bele a magad zsirjába. Gyí te! menjünk. Előre, nyomorult népseg!

A gyermek sírni kezdett.

— *Jánoska*! ordítá *Valtragne*, tárt karokkal.

— Jöttök már, asszony!

Végre is engedni kellett. Anya és gyermeke eltávoztak az emberrel . . .

Kázmer egyedül maradt. Önmagának elhatott továbbra is, amiről álmodozott egyszer . . . azelőtt.

III.

Multak a napok, a hónapok és az esztendő, megváltoztak a dolgok és megváltoztak az emberek. *Valtragne* kis fia, a kis *Jánoska*, időjáráttal szép lassacskán tíz éves lett, és olyan cinos lett az arczocskája, mint a mamájának. Az akaratos, makrancos gyereknek szenvedélyben egő szemei voltak és selymes haja sűrű, mint valami bábué; az egészen elváltozott hazban már nem *Kázmer* osztotta zsarnok parancsait, — hanem *Jánoska*. Amit *Jánoska* mondott, az jól volt mondva, amit *Jánoska* cselekedett, az jól volt megtéve. Az apa fejét hajtott a fia előtt, az anya pedig — akivel már most úgy bántak, mintha feleség lett volna — boldogságban uszott en szí hitte, hogy immár feléje mosolyog a sors kegye.

Jánoska természetesen betegeskedett is, amíg kis gyermek volt. Ilyenkor mindig az apja örködött felette, éjjel-nappal egyforma göngöd figyelemmel; leste a fiának minden sóhaját, és megremült, ha fájdalmában nyöszörgött talált a gyermek. Csak ő érte, csak a „kicsikéért“ élt.

Erről a kiszáradt szívéről azt lehetett már hinni, hogy egészen kihalt belőle minden érzelem. Most elemi erővel ébredt föl benne az emberi gyöngedség, ami nélkül amugy sem igen érdemes élni. Az imádoit gyermek pedig szabadon és büszken növekedett ebban a tuiságosan meleg levegőben.

És *Valtragne* soha, egy pillanattig sem gondolt

teremben szini-, zene- és ének előadásokat tartanak, melyek látogatására csak külön meghívó jogosít. Kiskatonák fellépései elé nagy érdeklődéssel néz a meghívott vendégereg.

— **Tűzoltó-bálok.** A községi tűzoltók közvetlenül egymásutánban két bált rendeztek. Előjé a báloknak február hó 12-én az egyesület pénztára javára volt rendezve s mint mindig, ezuttal is szépen sikerült. A bálanyai tisztet *Kirchknopf Mihály* né, a főparancsnok szerepére méltó kedves neje viselte, kit a rendezőség a balteremben való beléptekor esinos esokorral és táncrenddel lepelt meg s azután helyére kísért. A tánc vígan folyt s mikor pihenőt tartottak, a tűzoltók jól begyakorolt daloskora *Marton Károly* karmester vezetésével a valóságos enekdarabokat adott elő. *Szovják* Hugó tűzoltó-egyesületi élnek az összhangzó szép ének hallgatara köszönő és buzdító szavakat intézett az éneket is kultiváló tűzoltókhoz. A következő estén a tűzoltóság működi tagjainak jutott rész a bálozástól. Majdnem teljes számmal kerestek fel az előző estről dekorálva hagyott termet s mód felett jól, kedélyesen mulattak.

— **Felülfizetések.** A községi önkéntes tűzoltó-egyesület által mult szombaton rendezett balon a következők teljesítették felülfizetéseiket:

10 frot: Pfföl Jánosné; 5 frot: Szajbaly Gyula, Szovják Hugo, Kirchknopf Mihályné; 4 frot: Frankenberg János; 2 frot: Stampf Károly, Pitnay Vince, Major János, Dostal Gizella (Bees); 1 frot: Galler József, Draskovits Imre, Rusznyák Matyás, Matzner Alajos őrnagy, dr. Waisbecker Antal, Wagenhofer Titusz, özv. Seblögl Jánosné, Susehay H., Mrazek N., Molnar János piébanos, Wentzl őrmester, özv. Stegmüller Lászlóné, özv. Süssné, Lindenmayer Frigyes, dr. Stür Lajos, Weidl (szabóhegy), Feigl Gyula, Dantsees János, N. N. honv. tiszthelyettes, Martinkovits Matyás, nagym. Pulz tabornok, Tipka Ferencz, N. N. főhadnagy, János Gyula, Gratzl János, Boyer Adolf (Budapest), Róth Jenő; 50 krt: Maitz Ferencz (Szombathely), Kovács József kávé, Müller Ferencz (Szombathely), N. N. kapitány, N. N. kapitány, N. N. főhadnagy, Wolavék Alajos, Pfeiffermann Ferencz, Kluge János, Ambrosius bárone, Pontyos Kalmán, Riedl József, özv. Kisa polné, özv. Waisbecker Henrikné, Ecker József, Stettner sütő, Balikó József, Tanzl Adelf, Simon János, Bisler Anna; 30 krt: özv. Bendone.

Bavétel a bálon és a következő napon a tűzoltóság részére tartott mulatságon összesen 329 ftr 75 kr.

Kiadás mind a két mulatságon 241 ftr 57 kr., tehát marad az ogylet számára tiszta jövedelem 88 ftr 18 kr.

— **A tepnapl bál.** A községi fiatal embereknek az este a helybeli két jótevő nőegyesület javára rendezett bálja nemcsak a farsang, hanem évek hosszú sorának legkiválóbb, legszebb mulatságai közé sorolható. Az érdeklődés nagy volt a mulatság iránt és hogy nem ok nélkül, mutatja az est kiváló sikere. Tünderes eleganciában, mondhatnók fényben fogadta a bálházterem az érkezőket, kik közül igen nagy számmal voltak elegáns toillettekben szép hölgyek, élükön özv. *Gyömörey* né kegyelmes asszony. A farsangnak a legkiválóbb báljának lefolyását és az azon megjelent hölgyek névsorát lapunk jövő számában adjuk. Belépő-jegyüket ujabbban meg a következők váltották meg:

Freyler Lajos 10 kor, Waisbecker k. a. 3 k., Faszl Anna 3 k., dr. Dillos Károly 3 k., Kelemen Jánosné (Szombathely) 4 k., dr. Stegmüller Károly papai praebatus (Szombathely) 4 k., Pröhle Henrik 3 k., Kayserl Károly 4 k., Bacz Kálmán 4 k., Schehákú 9 k., Urban őrnagy 6 korona, Schindler Vilmos 3 k., Major János 6 k., Irtzing Zsófia 4 k., id. Lauringer János 8 k., Lénner Maria 3 k., Tóth Elz k. a. 4 k., Schmidegg János gróf 10 k., Kuzma Samu 10 k., Schieferne 8 k., báró Wodnyanszky szászdos 3 k., id. Unger Károly 10 k., ifj. Graf Adolf (Paty) 9 k., Markovits József 10 k., Michaela Izidor 3 k., Miske báró 10 k., özv. Chernelné szül. Festetics grófnő 10 k., Czeke Gusztáv 10 k., Bischoffne 40 k., Mazuthné 4 k., Binder Jánosné 4 k., Waisbecker 10 k., Lauringer Elek 4 k., Draskovits Imrené 8 k., Chernel Istvan 10 k., Ditzsne 8 k., Korchmáros Gyula 4 k., Görentsér őrnagy 4 k., Prenner k. a. 7 k., Gimpert Lajos 4 k., Puschi Károly 7 k.

— **Farsang vége.** Már csak pár napig tart az idei farsang, azután nyugvóra száll az a mulató kedvvel együtt. Ha visszatérünk a lezajlott farsangi napokra, azt látjuk, hogy az emberek kivették rózsuiket a mulatózástól. Az apró-cseprő vígságokon kívül meglehetősen számmal voltak nagyobb bálók vagy mulatságok. Csak a vénhét bálház egymaga is öt ilyen nagyobb fajtájú mulatót látott, az utolsót, de egyuttal a legfényesebbet éppen tegnap este. A turista-bál, mely az utóbbi években sokat hódított s melynek az idén is nagy sikert jósoltak, ez évben kiszorult a farsangi naptárból.

— **Hymen.** *Jetter* Mariát, özv. *Jetter* Károlyné leányát a hó 17-én oltárhoz vezette *Kocsner* József budapesti kőműves-pallér.

— **Játékszin az arvaházban.** Az arvaház elemi iskolai növendékei tegnap az intézetben berendezett játszóteremben ismét szimfoniát tartottak. Szinre került *A farsang-vasárnap* és *Az aranyos kalitka*. A növendékek nagy ügyességgel játszottak és különösen nő szerepüket oldották meg nagy sikerrel.

— **Gyászrovat.** Özv. *Bertha* Jánosné, szül. *Jacksz* Katalin, polgármesterünk és *Eitner* Gusztáv polgármesterünk anyósa a hó 17-én 82 éves korában Sopron-Szt. Mártonban elhalálozott. — Özv. *Techet* Jozsefné, szül. *Peresztli* Anna a hó 18-án keltözött jobb létre. — E hó 19-én elhunyt *Randweg* Konradné, szül. *Kuntner* Maria.

— **Hirdetmény.** A községi rendőrkapitányi hivatal közbirre teszi, hogy az idei farsang az a Község városi hadkötelesek névre f. é. márczius hó 12-én lesz megtartva. Felhivatnak ennél fogva az 1877. 1876. és 1875.

évben született és ide illetékos hadkötelesek, miszerint fent említett napon reggel 8 órakor a bálház nagyteremben józan állapotban, tisztan megmosakodva és tiszta ruhában okvetlenül megjelenjenek.

Köszeg, 1898 február 16-án. *Beke Lajos,* h. rendőrkapitány.

— **Enyhe telek.** Az öreg *László Ignác* hatra-hagyott iratai között a követző régi iskolai diktandó-triát találtak, melyet atyja, mint tanító a század elején diktált le tanítványának az iskolában: „A beureni benedekrendűek klastromában a következő régi feljegyzésekre akadtak: 1172-ben télen a fak zöldellettek és a madarak fészkeltek; 1239-ben nem volt tél és az időjárás karácsonykor oly tavaszi volt, hogy a lányok ibolyacsokrokkal jelentek meg a templomban; 1241-ben a gyümölcsfak márczius elején teljes virágzásban voltak és ápril végén volt a cseresznyeérés; 1538-ban már deczemberben és a rakövetkező januárban a fak teljes virág-pompájukban díszeltek; 1572-ben a fak februárban zöldellettek és eppen ugy 1588-ban; 1607-, 1609-, 1617-ben semmi tél sem volt; 1659-ben nem volt hó és nem volt tagy; 1722-ben már januárban senki sem fűtött és februárban viragzott a fak; 1807-ben sem volt semmi tél. Az öregek még emlékeznek, hogy 1734- és 1748-ban ibolya volt a tél. Szentpétervárot 1788-ban uj év táján 8 foknyi meleg volt és 1788-ban a deczem-ber oly enyhe volt, hogy különféle élő soványakon levelek és virágok látszottak.” — A mi öregeink még arra emlékeznek, hogy 1833-ban a szarvasmarha egész télen a legelőre járt. Arra meg ez érdekes sorok beküldője emlékezik igen jól, hogy 1873-ban deczem-ber 16-án hozott haza a kertjéből nyíló rózsát és érett szamóozát és vetett deczem-ber 31-én almaozát a kertben.

(**Vedekezünk!** Az O. M. G. E. szaklapja, a „Köztele.” többször figyelmeztette gazdaközönségünket az amerikai löhere és amerikai luczerna káros, sőt veszedelmes voltára. Az amerikai luczerna beözönlése ellen tudvalegleg *Mauthner* Ödön budapesti magkereskedő vette föl a harcot és ugyancsak *Mauthner* heti jelentéseiből olvassuk, hogy az amerikai luczernamag még folyvást oly nagy tömegben ömlik hazánkba, hogy az ilyen mag forgalmazói áraitak 4—5 ftrral leszállították és ezt körlevelekben tudatják a gazdákkal. Kötelességünknek tartjuk gazdáinkat figyelmeztetni, hogy óvakodjanak az amerikai luczernamagtól, a melyet igazi származása letagadásával tisztan, sőt európai luczernamag közé keverve árusítanak.

— **Ingaltanok forgalma.** A mult hét folyamán a következő ingatlanok kerültek telekkönyvi átírás alá: Nehai Kovács János és neje után az 1989/b. 4439—4441/a. 1970/d. has. egész, ugy a 4433—4435. has. felé Kovács Erzsé és Kovács Katalin javára. — Nehai Weigl Jozsefné után a 642. 643. (6567—6568). 1744. 391. és 392. sz. házaknak 1/2 részére Glauzhofer Maria ferj. Simon Jánosné javára. — Nuszbaum Berta után a 288. has. 194. sz. ház 1000 ftr becsértékben Kuntner József és neje javára, — úgy Kuntner József és neje után a 669. has. 407. sz. ház 2400 ftr becsértékben Nuszbaum Berta javára. — Nehai özv. Dezső Jánosné és Dezső Ida után a 269. 270. 2513. 2529 (5331—5332) (7629—7630) + (2548—2549). (5329—5330). has. Wassola Jánosné, szül. Dezső Paula mártiatívi lakos javára.

— **Vasarak Lokan.** A lokai vasarak a folyó 1898. évben a következő napokon tartatnak meg: az 1-ő február utolsó hétfőjén; a 2-ik május második hétfőjén; a 3-ik szeptember utolsó hétfőjén; a 4-ik deczem-berben Miklos napján. A első három vasár márhavasárral van összekötve.

(**Sulyos csapást képez a gazdára nézve,** ha a vetőmag beszerzésénél esatódik, ezért csak üdvözölhetjük Haldek budapesti mag-nagykereskedőt valamennyi gazdasági szaklapban közzé tett ama nyilatkozatáért, hogy az általa árusított heremagnak származására vonatkozó szavatosságot nemcsak a magra, hanem az ebből termő növényre is kiterjeszti. Reméljük, a gazdák érdekében, hogy a többi magkereskedő is követni fogja ezen csakis dicseretremelő példát.

(**Fagydagok ellen.** Fagydagoknak (kézen, labon, orron, fülön stb.) felfakadást elkerülni, vagy már felfakadt helyek gyors beheggedését előidezni, fájdalmakat szüntetni, — bizonyára mindenkinek ohaja, ki e nemű bajokban szenved. Gyorsan és biztosan ható szert ajánl 1 kor. beküldésére *Lichenmayer* J. C. Temesvár. Stefánia-utca 16 (saját ház). — Elert sikerek bizonyítását kerjük.

Közzgazdaság.

Termeljünk több mákot.

A statisztikai évkönyveket és füzeteket lapozgatva meglepetve olvassuk, hogy Magyarország évi 30000 métermázsa mákszükségletet annyira nem képes fedezni, hogy mintegy 20—22 ezer métermázsa mákot külföldről kénytelen importálni vagyis behozni, a mely körülmény a mi elmelességünknek nem válik éppen javára. A mult évben is 21112 métermázsa mákot kellett behozni, hogy a makos csákból és makos kulácsból minden magyarnak kijusson a maga porciója 410000 forint értékben. Nem nagy pénz ez ugyan egy országnak, de mégis elegendő arra, hogy bennünk akik nemzetgazdasággal is foglalkozunk s a kik jól tudjuk, hogy nem egyedül a mákért adunk a külföldnek százazreket, gondolkodóba ejtsen, mert elvégre is a százazrekből lesznek a milliók.

Egyedül torontál megyében számot tevő a mák termesztés, a hol a mult évben 3291 m/m termesztett, holott az egész országban összesen csak 6750 m/m. Tettek ugyan a mák termesztésével egyebütt is kísérleteket, azonban nem a kellő eredménnyel, a mely körülménynek oka abban rejlik egyrészt, hogy a talaj nem készítették részére kellőleg elő, nincs elegendő trágya erőben, másrészt pedig, hogy a vetésre használt mag nem jó, nem megfelelő.

Már többféle van ugyan, de legkeresettebb s ezért nagyban való termelésre leginkább a zárt toku kék színű mák ajánlható, melynek virágja sötét piros színű. Legjobb díszlik szeltől védett porhagyo, mely rétegű vályogtalajon, s fejlődésére a kövér termékeny talajt okvetlenül megkívánja. Erdélyes homokon, talajon is szépen nő, de a kötött talajt nem szereti. — Legjobb volna kapás növény után vetni, miután azonban maga is kapás többnyire nem jut neki ilyen helyzet s azért löhere, luczerna, vagy gabona után vetik, de nagyon kedveli a triss törést is. A mely művelet nagyon meghálálja, túltrágyázni pedig nem is lehet, az emberi ürüléket is jól elfrja; a szuperfoszfátot, esetleg a chilisalétromot nagyon meghálálja.

Vetni márczius hóban, de legkésőbbben április elején kell, akár vékony hóretegre is. Többnyire szórva vetik, de a soros vetés 30—45 cm. sortávolságra inkább lehet ajánlani. A szórt vetést könnyű hengerrel kell megáratni. Szórva 2—4, sorba 1.5—3 kgrmm magot kell vetni, melyet vetés idejéig legezészerűbben a tokokan tartunk el. Nehogy a vetés túl sűrű legyen, a magot 3—4-szer annyi homokkal keverten kell elvetni.

Míhelyt a mákot a gyomtól meg lehet különböztetni, azonnal gyomlálni, illetve kapálni kell, a mit néhány het múlva ismétünk. E kétszeri kapálás alkal-mával oly módon ritkítjuk meg a vetést, hogy a növények egymástól 15—20 cmnyire álljanak. Ha ritkább a vetés a szára elágazik s így nagyon sok kárt tesz benne. A hideg, a tartós szárazság vagy nedveség sok kárt tesz benne, rovar ellensége azonban csak egy van, a. ormányos bogar, mely azonban csak ritkábban szokott fellépni.

A mák augusztus hóban érik, a mit a fejek megfásodásból s a magvak kekuléséből fellehet ismerni. — A zarttok mák fejét egyszerűen le kell tördelni s ott kitergetve teljes kiszáradását bevárni. A kiszáradt fejeket cséppel, meg vagy inkább tengeri morzsával kelszjével törni, vagy pedig gyerekekkel kell a tokokat felmetszetni s kirazatni, a mely mód ugyan a leglassabb, de legkevesebb mák meg veszendőbe.

A termes kat. holdanként 8—12 hl. között váltózik hl-ent 56—62 sulya.

A kék máknak ára 16—70 ftr között váltakozik. Szalmája csak tuzelésre jó.

Henneberg-selyem

45 krtól 14 ftr 65 krig meterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyáramból rendeltetnek, — fekete, fehér és szines — a legdivatosabb szövés, szin és mintázatban. Privát-fogyasztóknak postaber és vámmentesen, valamint hazhoz szállítva, — miutakat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (a. n. k. udv. szállító) Zürichben. Magyar levelezés: Svájcba keizeres levélbélyeg ragasztandó.

Irodalom és művészet.

— **Hallatlan ócsó szépirodalmi lapra hívjuk fel** kedves olvasónk figyelmét, mely amellet, hogy minden más képes szépirodalmi heti lapnál olcsóbb, ezeket úgy a közölt cikkek irodalmi értékét tekintve, mint a nyújtott illusztrációk művészi kivitele tekintetében jóval felülmulja. Ez a „Képes Családi Lapok” cz. illusztralt szépirodalmi hetilap. Igazi kincs ez a lap tulajdonosának; regényei, elbeszélései, kritikai és ismeretterjesztő cikkek — valamint költeményei is a legjobb írók tollából kerülnek ki. A „Képes Családi Lapok” előfizetési ára egy évre 6 ftr. felévre 3 ftr, negyedévre 1 ftr 50 kr. Aki az előfizetési 6 ftron kívül még 80 krtát, vagy a 3 ftron kívül még 40 krtát, illetve az 1 ftr 50 kron kívül még 20 krtát küld be csomagolási és postaszállítási költségre — annak a kiadóhivatal négy, kettő, illetve egy jutalom regényt is küld különös kedvezményképp. — Mutatványszámot kívánunk ingyen küld a kiadóhivatal, Budapest. V., Vadasz-utca 14.

— **„Ifjuság és Egészség.”** Ezt a címet viseli egy új havi folyóirat, mely *Gerlacy* Zsigmond dr., budapesti köz-kornazi főorvos szerkesztésében *Aujesky* Aladár dr., *Riegler* Gusztáv dr., opytemi magantaná, *Schuschny* Henrik dr. és *Valdmann* Fülöp dr. Az iskola-egészségügy terén ismert nevű szakemberek közreműködésével most jelent meg. A folyóirat behatóan akar foglalkozni mind-ama tényezőkkel, melyek a tanuló-ifjuság testére és szellemére üdvösen vagy károsan hatnak. Védni akarja a tanítót is, kinek egészsége hivataánál fogva oly sok kárt szenved az iskolában és pótolni akarja azt a hézagot, mely az iskola és a nevelés egészségügye között tátongott; végül terjeszteni akarja az egészségügyi ismereteket. A lap első száma a szerkesztőség programján kívül, *Berzevics* Alberttől hoz lelkesítő szavakkal írott cikket; majd *Fodor* József egyetemi tanár, kitűnő higienikusunk. „Amit nem lehet elegszer megírni” címmel buzdítja a lap megindítóit kirtató munkára. Tárca-rovatában *Móra* Istvan székesfővárosi tanító, a kitűnő tollu tárczaíró, „Rabok” czímen az iskolai életből vett apró epizódok beleszövésével vonzóan írja le, hogy a kis iskolások valóságban rabok az iskolában. Több hasznos rovata van a folyóiratnak, mint az „Iskolák”, „Iskola-orvosok ügye”, „Tésti nevelés”, „A tanuló otthon és az iskola kívül”, „Külföld”. Ezekben ugy az iskolák egészségügyének mozzanatairól, mint a tanulók és tanítók egészségét érintő minden tényezőről oktatva világosítják föl az olvasót. Nemcsak iskolaorvosok fogják melegen fölkarolni az új folyóiratot, de bizonyára örömmel veszik azt a tanítók és a szülők is, kik gyermekeik egészséges nevelésére szakemberektől jövő helyes elveket olvashatnak ki belőle. A lap igen esinos kiállítású s évi előfizetési ára négy korona, felévre két korona. Az előfizetést a kiadóhivatal: Budapest, VIII., Rikk-Szilárd-utca 28, Szent-László könyvnyomda fogadja el.

